

შეტყობინება მეშვიდე
ვიცნობდეთ იეჰოვას, მარადიულ ღმერთს,
მის სასიყვარულო ზრუნვაში, თანაგრძნობებსა და ერთგულებაში

ადგილები წერილიდან: იერ. 2:19; 10:10ა; 11:20; 20:12; გოდ. 3:22-25; 5:19

I. იერემია ხშირად მიმართავდა ღმერთს, როგორც მხედრობის იეჰოვას – იერ. 2:19; 5:14; 6:9; 7:21; 9:7, 15, 17; 11:17; 20:12:

ა. „იეჰოვა არის ჭეშმარიტი ღმერთი; ის არის ცოცხალი ღმერთი და მარადიული მეფე“ – 10:10ა:

1. სახელი „იეჰოვა“ აღნიშნავს „მე ვარ ის, ვინც ვარ“; ეს მიუთითებს იმაზე, რომ იეჰოვა არის მარადიული, რომ ის არის, ვინც იყო წარსულში, ვინც არის აწმყოში და ვინც მარადიულად იქნება მომავალში – გამ. 3:14; გამოცხ. 1:4:
 - ა) იეჰოვა არის თვითარსი და მარადარსი ღმერთი; ის არსებობს მარადიულად, არა აქვს არც დასაწყისი, არც დასასრული – გამ. 3:14.
 - ბ) ტიტული „მე ვარ“ აღნიშნავს მას, ვისი არსებობაც არ არის დამოკიდებული არაფერზე, მის გარდა – იოანე 8:24, 28, 58.
2. იეჰოვა არის ერთადერთი, ვინც არის, და ჩვენ უნდა ვირწმუნოთ, რომ ის არის – ებრ. 11:6.
3. როგორც „მე ვარ“, იეჰოვა არის ყოველისმომცველი; ის არის სინამდვილე ყოველივე დადებითისა და ყველაფრისა, რაც სჭირდება მის ხალხს – იოანე 6:35; 8:12; 10:14; 11:25; 14:6.
4. იეჰოვას გარდა ყველაფერი დანარჩენი არაფერია; ის არის ერთადერთი ვინც არის, ვისაც აქვს ყოფიერების სინამდვილე – ეფეს. 11:6.

ბ. „იეჰოვა მხედრობათა, სამართლიანად განმკითხავო, შინაგანისა და გულის გამომკვლევო – იერ. 11:20:

1. ტიტული „იეჰოვა მხედრობათა“ აღნიშნავს, რომ იეჰოვა ღმერთი არის ძლევამოსილი, უფალი ყოველივე ზეციური მხედრობისა, მხედართმთავარი მთელი მხედრობისა – 20:12; 30:8; 48:1; 50:18; 3 მეფ. 22:19.
2. იეჰოვა მხედრობათა არის დიდების მეფე, ის, ვინც არის ძლიერი და ძევამოსილი; ის არის იეჰოვა მხედრობის – ფსალ. 24:8, 10.
3. დიდების მეფე, იეჰოვა მხედრობათა, არის დასრულებული სამერთიანი ღმერთი, განკაცებული ძლევამოსილ და მომავალ ქრისტეში.
4. განკაცებული, ჯვარცმული და აღმდგარი ქრისტე, დიდების მეფე მოდის, რომ მოიპოვოს დედამიწა და დაიკავოს ის როგორც თავისი სამეფო:
 - ა) იეჰოვა მხედრობათა წყვეტს ომებს დედამიწის კიდემდე; ის იქნება ამაღლებული ხალხებს შორის, და ის იქნება ამაღლებული დედამიწაზე – 46:9-10.

ბ) მხედრობათა იეჰოვას აქვს ხელმწიფება, რომ მართოს ყველა ტომი, და მის ხელს აქვს ძალაუფლება, რომ მოაშოროს მეფეები და დაადგინოს მეფეები – დან. 2:21.

5. იმ დროს, როდესაც სამღვდელოება დაეცა, ღმერთმა გახსნა თავისი სახელი როგორც „იეჰოვა მხედრობათა“, და ამის მეშვეობით გაგვაგებინა, რომ, როდესაც მისი მმართველობა იყო ასეთი დაცემის მდგომარეობაში, ის აპირებდა გამოსულიყო და ემართა მთელი ვითარება, რათა დაედგინა თავისი სამეფოს მეფობა – 1 მეფ. 1:3.

II. შენ კი, საუკუნოდ ხარ, იეჰოვა, შენი ტახტი თაობიდან თაობამდეა – გოდ. 5:19:

ა. მე-19 მუხლში იერემიამ შეცვალა თავისი მიდგომა და თვალსაზრისი და დაიწყო ყველაფრის ყურება არა თავისი თვალებით, არამედ ღმერთის თვალებით, ლაპარაკი ღმერთის მარადიულ არსებაზე და მის უცვლელ მმართველობაზე.

ბ. იერუსალიმი იყო დამხობილი, ტაძარი დამწვარი, ხოლო ღმერთის ხალხი ტყვედ წაყვანილი, მაგრამ იეჰოვა, სამყაროს უფალი, რჩება და აგრძელებს თავისი მმართველობის განხორციელებას.

გ. გამოთქმა „შენ კი, საუკუნოდ ხარ იეჰოვა“ მიუთითებს იმაზე, რომ ღმერთი არის მარადიული და რომ მასში არ არის ცვლილებები – მუხ. 19:

1. ღმერთი რჩება უცვლელი, ის არ ექვემდებარება არავითარ ცვლილებებს არავითარ პირობებსა და ვითარებებში – ფსალ. 90:2; რომ. 16:25-26.

2. ადამიანურ სფეროში ხდება ყოველგვარი ცვლილებები, მაგრამ მარადიული არსება ღმერთისა არ იცვლება; ის ყოველთვის რჩება იგივე.

3. აბრაამმა „მოუხმო... იეჰოვას, მარადიული ღმერთის სახელს“ – დაბ. 21:33:

ა) ტიტული „მარადიული ღმერთი“ ებრაულად არის „ელ-ოლაჰ“; სიტყვა „ელ“ აღნიშნავს „ძღვევამოსილს“, ხოლო სიტყვა „ოლაჰ“ აღნიშნავს „მარადიულს“ ანუ „მარადისობას“ და წარმოიქმნა ებრაული ფესვიდან, რომელიც აღნიშნავს „დაფარვას“ ან „დამალვას“.

ბ) ღვთაებრივი ტიტული „ელ-ოლაჰ“ გულისხმობს მარადიულ სიცოცხლეს – შდრ. იოანე 1:1, 4.

გ) იეჰოვას, მარადიული ძღვევამოსილი ღმერთის მოხმობით, აბრაამი განიცდიდა მარადიულად ცოცხალ, დაფარულ, საიდუმლო ღმერთს, რომელიც არის მარადიული სიცოცხლე.

დ. გამოთქმა „შენი ტახტი თაობიდან თაობამდეა“ მიუთითებს ღმერთის მარადიულ და უცვლელ მმართველობაზე – გოდ. 5:19; ფსალ. 45:6; 93:2; გამოცხ. 4:2-3:

1. ღმერთის ტახტს არა აქვს არც დასაწყისი და არც დასასრული; მისი ტახტი არსებობს თაობიდან თაობამდე.

2. ის, რაც იერემიამ დაწერა იერემიას გოდების ბოლოს ღმერთის მარადიულ არსებაზე და მის უცვლელ მმართველობაზე, ეჭვგარეშეა, რომ არის ღვთაებრივი:
 - ა) იერემიას სიტყვა ღმერთის მარადიულ არსებაზე და მის ტახტზე არის ნათელი ნიშანი, რომ იერემიას გოდების დაწერისას იერემია შეეხო ღმერთის სახლმშენებლობას.
 - ბ) ის გამოვიდა თავისი ადამიანური გრძნობების სფეროდან, შეეხო ღმერთის პიროვნებას და ღმერთის ტახტს და შევიდა ღმერთის ღვთაებრიობაში.
- ე. ახალ იერუსალიმში ღმერთი იქნება მთლიანად გახსნილი თავის პიროვნებაში როგორც მარადიული მეფე და თავის მმართველობაში როგორც თავის მარადიულ, შეურყეველ სამეფოში; ერთი და მეორეც არის ურყევი საფუძველი მისი სამუშაოსი მის ადამიანებზე – ებრ. 12:28; გამოცხ. 22:3.

III. ეს არის სასიყვარულო ზრუნვა იეჰოვასი, რომ ჩვენ არა ვართ განადგურებულნი, ვინაიდან მისი თანაგრძნობა არ დასრულებულა; განახლდება ყოველ დღით; დიდია შენი ერთგულება“ – გოდება 3:22-23.

- ა. იეჰოვა გამოეცხადა იერემიას, და უთხრა: „მე მიგიზიდავ სასიყვარულო ზრუნვით – იერ. 31:3:
 1. იეჰოვას სასიყვარულო ზრუნვა არის ძვირფასი, მარადიული და ზეცაზე მაღალი, და მას მივყავართ ქრისტესთან როგორც ქვაკუთხედთან ღმერთის ნაგებობისათვის – ფსალ. 36:7, 9-10; 108:4; 118:1-4, 22-29; 136:1, 26.
 2. 103-ე ფსალმუნში საუბარია ღმერთის ისტორიაზე მის სასიყვარულო ზრუნვაში და თანაგრძნობებზე იმაში, თუ როგორ პატიობს თავის ხალხს ცოდვებს, კურნავს მათ, გამოისყიდის მათ და ზრუნავს მათზე.
 3. მეფსალმუნემ უთხრა იეჰოვას: „მე კი შენი სასიყვარულო ზრუნვის სიუხვეში შემოვალ შენს სახლში“ – 5:7:
 - ა) ნებისმიერი, ვისაც ჰქონდა პრივილეგია, რომ შესულიყო ტაძარში სიონის მთაზე, უნდა ყოფილიყო ღმერთის სასიყვარულო ზრუნვის ქვეშ.
 - ბ) სინამდვილეში თვითონ შესვლა ტაძარში წარმოადგენდა ტკობას ღმერთის სასიყვარულო ზრუნვის სიუხვით.
 - გ) ფიქრები იეჰოვას სასიყვარულო ზრუნვაზე მის ტაძარში მიუთითებს იმაზე, რომ ჩვენ ვეხებით მის სასიყვარულო ზრუნვას ეკლესიაში.
 4. ფსალმუნი 101 გვიხსნის იმას, თუ როგორ იმეფებს ქრისტე დედამიწაზე სასიყვარულო ზრუნვითა და სამართლიანობით.
- ბ. ისრაელის ხალხმა განიცადა მარცხი, მაგრამ ღმერთის თანაგრძნობებმა შეინახა ისრაელის ნატამალი ღმერთის სახლმშენებლობის განსახორციელებლად – გოდ. 3:22-23:

1. თანაგრძნობა არის უფრო ღრმა, დახვეწილი და მდიდარი ვიდრე წყალობა – რომ 9:15; ფსალ. 103:8.
 2. თანაგრძნობა მიუთითებს ღმერთის შინაგან ნაზ გრძნობაზე, რომელიც იწყება მის სიყვარულით სავსე არსებაში – 2 კორ. 1:3; იაკ. 5:11; ლუკა 6:36.
 3. ქრისტე მოვიდა დედამიწაზე ღმერთის მოწყალე თანაგრძნობების გამო – 1:78.
 4. იეჰოვას თანაგრძნობა „ყოველ დღით... ახალია“ – გოდ. 3:23:
 - ა) 23ა მუხლიდან გამომდინარეობს, რომ იერემია შეეხო უფალს, როგორც მას, ვინც სავსეა თანაგრძნობით ყოველ დღით.
 - ბ) თავისი შეხების წყალობით უფალთან მან მიიღო სიტყვა ღმერთის სასიყვარულო ზრუნვაზე, თანაგრძნობებსა და ერთგულებაზე.
- გ. იერემიამ უთხრა იეჰოვას: „დიდია შენი ერთგულება“ – მუხ. 23ბ:
1. ღმერთის თანაგრძნობები არ მთავრდება, რადგან ის ერთგული ღმერთია – ფსალ. 57:10.
 2. ღმერთი არის ერთგული თავისი სიტყვის; მას არ შეუძლია უარი თქვას თავის თავზე; მას არ შეუძლია უარი თქვას თავის ბუნებაზე და თავის არსებაზე – 2 ტიმ. 2:13.
 3. თავის ერთგულებაში ღმერთმა მოგვიწოდა ჩვენ თავისი ძის ურთიერთობაში, და ის შეგვინახავს ჩვენ თავის ერთგულებაში მონაწილეობასა და ტკბობაში – 1 კორ. 1:9.
 4. ერთგული ღმერთი, რომელმაც მოგვიწოდა ჩვენ, ასევე გაგვაწმიდანებს ჩვენ მთლიანად და შეინახავს მთელ ჩვენს არსებას მთლიანობაში – 1 თეს. 5:23-24.

IV. „იეჰოვა არის ჩემი ხვედრი“ – ამბობს ჩემი სამშენველი, ამიტომ მე დაიმედებული ვარ მასზე“ – გოდ. 3:24:

- ა. იერემიას სიტყვას იმასთან დაკავშირებით, რომ იეჰოვა არის ჩემი ხვედრი და რომ ჩვენ დაიმედებული ვართ მასზე, აქვს ახალი აღთქმისეული არომბტი – კოლ. 1:12, 27:
 1. იერემია ტკბებოდა იეჰოვათი, როგორც თავისი ხვედრით, და ის დაიმედებული იყო არა თავის თავზე და არა რაღაც სხვაზე, არამედ მხოლოდ იეჰოვაზე – გოდ. 3:24:
 - ა) ერთი მხრივ, იერემია აცნობიერებდა, რომ ღმერთი არის სასიყვარულო ზრუნვის ღმერთი, რომ ის არის თანამგრძნობი და რომ მისი სიტყვა არის ერთგული.
 - ბ) მეორე მხრივ, იერემია აცნობიერებდა, რომ ჩვენთვის მაინც აუცილებელია, რომ შევეხოთ უფალს ყოველ დღით, დაიმედებული ვიყოთ მხოლოდ მასზე, დაველოდოთ მას და მოვუხმოთ მის სახელს – მუხ. 23-25, 55.
 2. როდესაც მეფსალმუნე შევიდა ღმერთის წმიდა ადგილას და მიიღო ღვთაებრივი ხედვა და აღთქმა თავის სიტუაციასთან დაკავშირებით,

მას შეეძლო ეთქვა, რომ ღმერთი არის მისი ხვედრი მარადიულად – ფსალ. 73:17, 26:

- ა) ღმერთის წმიდა ადგილას მეფსალმუნემ მიიღო დარიგება, რომ მიეღო მხოლოდ თვით ღმერთი როგორც თავისი ხვედრი და არ მიეღო არაფერი, ღმერთის გარდა – მუხ. 26.
- ბ) ღმერთის განზრახვა თავის მძებნელებთან დაკავშირებით არის ის, რომ ისინი პოულობდნენ მასში ყველაფერს და მათ არ გადაიტანონ ყურადღება სხვა რამეზე თვით ღმერთით აბსოლუტური ტკობიდან.

ბ. „იეჰოვა არის კეთილი მისი მომლოდინეებისათვის, სამშინველისათვის, რომელიც ეძებს მას“ – გოდ. 3:25:

- 1. მიუხედავად იმისა, რომ ღმერთი არის ჭეშმარიტი, ცოცხალი, თანამგრძნობი და ერთგული, იმისათვის, რომ გამოცადოს თავისი ადამიანები, ის ხშირად აყოვნებს თავისი სიტყვის შესრულებას – ფსალ. 27:14; 130:6; ესაია 8:17; 30:18; 64:4.
- 2. ველოდოთ მარადიულ ღმერთს – ნიშნავს ბოლო მოვულოთ ჩვენს თავებს; ანუ გაეჩერდეთ ჩვენს ცხოვრებაში, ჩვენს ქმედებებში და ჩვენს საქმიანობაში, და მივიღოთ ღმერთი ქრისტეში როგორც ჩვენი სიცოცხლე, ჩვენი პიროვნება და ჩვენი შეცვლა – 40:28, 31:
 - ა) ჩვენ უნდა ვისწავლოთ უფლის მოლოდინის გაკვეთილი – 30:18.
 - ბ) დღეს ჯერ კიდევ არ დამდგარა დრო საბოლოო დასრულებისა; ამიტომ ჩვენ უნდა ველოდოთ უფალს – 64:4.
- 3. მასთან ერთად, რაც ჩვენ ველოდებით უფალს, ჩვენ უნდა ვეძებოთ ის და მოვუხმოთ მას:
 - ა) „ძებნას დამიწყებთ და მიპოვით, თუ მთელი გულით მოძებნით“ – იერ. 29:13.
 - ბ) „მომიხმე და გიპასუხებ, და გაუწყებ დიდსა და მიუწვდომელს, რაც არ იცი შენ“ – იერ. 33:3.